

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 181. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117683168/facsimile.pdf (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

Men Sølvør begreb, at han havde ramt. Men med det samme fortrød han, at han havde kastet dette Blik ind i hendes Sjæls Helligdom. Det var som det nyfigne Blik, Ridderen sendte gennem et Nøglehul for at belure Undine sin Hustru.

Længe sad de tavse. Sølvør vovede ikke at se hende græde. Og Skumringen sank ned over Gros Løndom og dækkede den dobbelt blødt med sit milde Tungsind. Og Gro blev atter sig selv, behersket og rolig. Da sagde hun med sagte, men fast Stemme:

»Sølvør — hvis I kun er hos mig for at vække mig til Elskov, saa beder jeg Eder — rejs og kom aldrig igen! Aldrig kan jeg se Jer med Kærligheds Øjne. Elskov tykkes mig som en glødende Klinge, der brænder Øjet ud, idet den farer forbi. Der var en Dag, da I førte Eders Attraas flammende Jærn forbi mit Syn — siden da er det brændt ud. Jeg er blindet, Sølvør, jeg er blind for Eders Øjnes Begær og alle de luende Bønner. Jeg har hadet Jer, foragtet Jer, trodset Jer — men I gengældte ondt med godt, og nu gengælder jeg godt med godt. Se ikke paa mig med Elskovs Øjne — prøv ikke at vække alt det døde i mig til Live. I synes mig jo kær, som var i Jer min Barndoms